

Un win-win de manual

Ara tens més ganes de follar amb ella perquè no sembla ella

Foto: Marco Verch

L'Albert li pregunta si es queden a la *terrasseta*. La Pat se'l mira amb fàstic i obre la porta de l'establiment. Les terrasses dels bars són sempre l'opció miserable, creu fermament la Pat. No perd mai l'oportunitat que quedi clara la seva postura sobre aquest tema davant les persones que li qüestionen una opinió tan poc mediterrània. *Ortopèdia urbana per a fumadors i autofòbics que enrareixen, asseguts, les voreres*, diu que són les terrasses. L'Albert entra darrere seu i riu perquè ja ho sap, tot això.

L'Albert i la Pat treballen junts i a més són de la mateixa colla, però només exerceixen l'amistat en solitari tres o quatre cops l'any, que queden per dinar. I la Pat és molt amiga de la Loles, la dona de l'Albert, i fan coses d'amigues.

ALBERT: Em va dir la Loles que el *baby shower* de la Susi va anar molt bé, oi?

PAT: Buf, va ser llegendari.

ALBERT: Tu també vas arribar tocada?

PAT: Em va costar tres dies, recuperar-me. Però vam riure tant. I la Loles estava guapíssima, amb aquella camisa de puntes decadent. Li està molt bé; jo semblaria un ectoplasma.

ALBERT: Té una bellesa com antiga, i ara està pletòrica, amb la feina nova. Està tremenda.

PAT: Sí, quina sort que heu tingut. Totes l'odiem a mort.

ALBERT: I a casa va molt sobrada, no sembla ella, no ho sé, saps? Abans sempre demanava permís per a tot, i ara fa i desfà com li sembla. Lo de la feina nova li ha donat una ultraconfiança dominàtrix que la fa molt, no ho sé, una cosa estranya. Està diferent, això, més sexi, i em demana coses que no m'havia demanat mai i...

PAT: esclar, després de deu anys us heu d'aferrar a qualsevol merda que us sembli mínimament sexi o profundament lamentable per seguir tenint ganes de follar l'una amb l'altre. Però suposo que sou conscients que això de l'informàtic és un salvavides amb data de caducitat propera. Tic-tac. Se'n cansarà aviat.

ALBERT: El què?

PAT: Ara tens més ganes de follar amb ella perquè no sembla ella. La veus diferent, la trobes sexi i tens ganes de follar amb ella perquè ara és poderosa, exigent, i això et posa. Una actitud irresistible, per a molts homes.

ALBERT: És que no sé...

PAT: Que et busca, vaja. Que va calenta.

ALBERT: Sí, sí, molt, això; però lo de l'informàtic...

PAT: No, tranqui, ja ens ho ha explicat.

ALBERT: El què?

PAT: Lo de l'informàtic. A ca la Susi, l'altre dia. Al sopar, *¡vaya pedo!*

ALBERT: Però...

PAT: Aquest nen que els arregla els ordinadors és la novetat, ja saps. Es veu que està boníssim i no ho sap, perquè és informàtic, però està boníssim, i com que no n'és conscient, fa que encara estigui més bo. I cridava, *¡voy como las cabras!*

ALBERT: La Loles?

PAT: La Loles! I la sort que té de ser cap d'àrea, que si no, ja em diràs com s'ho faria per fer venir el nano aquell cada vegada que li surt de la fava. Si es veu que no deu tenir ni vint-i-tres anys. Però jo no l'he vist, no puc opinar. I no para de demanar assistència tècnica, la tia.

ALBERT: Un moment.

PAT: I com que no s'hi enrotllarà mai -perquè no s'hi enrotllarà mai-, va i ens diu que fa servir les ganes que té de follar-se'l a ell per follar-se't a tu com se'l follaria a ell, és a dir, comandant. I la Susi, amb tot el bombo: *Whaaaaaat?*

ALBERT: Un moment.

PAT: I esclar, això de l'informàtic t'ho fa pagar a tu, cabronàs, que què donarien els nostres marits per tenir-nos tan a l'abast. Jo quan sento que el meu s'acosta a l'habitació em faig l'adormida! I el dinar també el pagues tu, que l'últim el vaig pagar jo i ja faig tard a la reunió amb la Carapulpo.